

տալիւ։ Ուրեմն դէռ կը հնա
գերեզդրէն մտաւտխաբին։ Հար
խնդիրն էր այն ստաբիլն՝ ոյ
կու տալին զինքը չքծապատ
տեղը։ Այս բանին, պատրաստ
բան զոհեցու։ Միկէ կ'արժէ
այն մտաւտխաբին զոհէր իր
մինչէն իսկ կէէէ անող տողոր
էն։ Հարցուցմով պատասխանել
կը հետաքրքրէր այն մարդիկը
ջողած էին ի հարատւելի
նպատակը՝ զոր կ'առաջադ
ցնէին։ Տեսաւ աշխարհի մարդ
զրեկէ՝ տառայ ըստաւտխաբ
իէ՝ ինչպէս զորածնէն իրենց
իշխանը, զորս շահէւ չա
էին իրենց կեանքը։ Անոր
նուած էին դրամապարկեոյ
հարց տալիկով ժամադրու
հարգեաւ ուրիշ մտաբարաւմ չ
եան։ Հարաւտիւնը, դուռն է
իրենց ամէնէն բարեբեր տար
մայն մտաշողութիւն կը ար
ոչ ի՞նչ ուրախութիւն, պատ
ասխանի մէջ էն ոչ ոք չընէ
այս է ամէնը, բաւական չէ
ծէր Ռոտու։

Մ Կ.

(Շարունակելի)

աբանին բարձրագոյն ու
ասարաները ցերեկօթիկի վերածել,
սոխն հրահանգ ուզած լինայ
ուռնէն:

